

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/305/2021
Identifikačné číslo spisu:	7815211455
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7815211455.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1.) X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, 2.) W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, obaja zast. JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom ul. Cyrila a Metoda 4, Rožňava proti žalovanému: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. W. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom Šafárikova 8, Rožňava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 6C/689/2015, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. apríla 2021, sp.zn. 1Co/24/2020-249, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaný má proti žalobcom nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 07. novembra 2019 č.k. 6C/689/2015-277 a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol žalobu o určenie, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov patrí nehnuteľnosť, t.j. stavba - chata, súpisné číslo XXX, postavená na parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría vo výmere 77 m², zapísaná na Okresnom úrade Y, Katastrálny odbor, na LV č. XXXX, kat. úz. B. W., obec B. W., Okres Y. (ďalej len „chata“) a zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie rozhodol tak potom, ako bol jeho prvý rozsudok z 20. júna 2017 č.k. 6C/689/2015-128, ktorým zamietol žalobu žalobcov pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, zrušený uznesením odvolacieho súdu zo 06. novembra 2018 č.k. 1Co/419/2017-155 s názorom, že žalobcovia osvedčili naliehavosť záujmu na požadovanom určení. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že ak sa žalobcovia požadovaného určenia vlastníctva k označenej chate domáhajú s tvrdením, že túto vybudovali ako novostavbu s plným vedomím, že sa jedná o neoprávnenú a čiernu stavbu, ich žaloba nie je dôvodná, lebo neunesli dôkazné bremeno keď nepreukázali, že vlastníctvo nadobudli

originárnym spôsobom, t.j. výstavbou chaty, pretože zo žaloby a z listinných dôkazov, predovšetkým zo zápisnice z výkonu štátneho stavebného dohľadu z 10.05.1993 a oznámenia o začatí konania o odstránení stavby z 11.11.1996, vyplýva, že žalobcovia boli stavebníkmi chaty, ale túto postavili rozšírením drobnej stavby TJ ŽB K. W., a nie novovybudovaním chaty, navyše ako sami žalobcovia v žalobe uviedli, túto stavbu uskutočnili bez stavebného povolenia a na cudzom pozemku, pričom stavbu zlegalizoval právny predchodca žalovaného obec B. W.. Dôvodil, že citované listiny stavebného úradu jednoznačne potvrdzujú, že sa jednalo o rozšírenie existujúcej stavby. Uzavrel, že žalobcovia v spore nepreukázali ani to, akým spôsobom a z akých dôvodov by malo dôjsť v úradných listinách stavebného úradu k chybe, a to ani výpoveďou svedka, ktorý s odstupom času nevedel jednoznačne potvrdiť, o akú pôvodnú stavbu šlo, ako sa tam dostala, z čoho pozostávala, pričom vedel s istotou potvrdiť, že tam pôvodná stavba stála a že ju prestavali žalobcovia, čo napokon v konaní ani nebolo sporné. Ďalej súd usúdil, že predložená fotodokumentácia nedáva s istotou odpoveď na otázku pôvodu a povahy pôvodnej stavby, lebo z čierneho-bielych fotiek nie je celkom zrejmé, či sa jedná o spornú lokalitu, ani z akého obdobia sú, preto je ich dôkazná hodnota sporná. Súd prvej inštancie nakoniec uzavrel, že v danom konaní sa postup žalobcov javí byť v rozpore s dobrými mravmi.

3. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobcovia tvrdili, že sú bezpodielovými vlastníkami predmetnej chaty, a to od základov, pričom nešlo o odvodzovanie vlastníckeho práva od predchádzajúceho vlastníka, lebo vlastníctvo k nej nadobudli originárne, t.j. vytvorením novej veci. Bolo preto povinnosťou žalobcov, toto svoje tvrdenie v spore preukázať. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie adekvátne v okolnostiach uzavrel, že žalobcovia nepreukázali svoje tvrdenie, že vlastníctvo k chate nadobudli originárnym spôsobom, keď pritom vychádzal z úsudku, že sa jednalo o rozšírenie existujúcej stavby, ktorý vyvodil predovšetkým zo zápisnice z výkonu štátneho stavebného dohľadu z 10.05.1993, podľa ktorého žalobca začal v septembri 1991 a od januára 1992 aj obýva nadstavbu bytovej jednotky, z oznámenia Okresného úradu Rožňava, odbor životného prostredia, z 11.11.1996, o začatí konania o odstránení stavby umiestnenej na pozemku parc. č. KN XXXX, mpč XXX, resp. XXX, k.ú. B. W., ktorú mal žalobca postaviť rozšírením drobnej stavby TJ ŽB K. W. pre obsluhu lyžiarskeho vleku bez stavebného povolenia a ktorú užíva na obytné účely bez súhlasu stavebného úradu, z tvrdenia žalobcov, že stavbu uskutočnili bez stavebného povolenia a na cudzom pozemku a zo zistenia, že chatu zlegalizoval právny predchodca žalovaného obec B. W., a to za stavu, ak aj podľa zápisnice Okresného úradu v Rožňave, odboru životného prostredia zo dňa 28.11.1996, pri lyžiarskom vleku Z. bola v roku 1984 TJ ŽB K. W. vykonaná doplnková stavba pre Ski servis, pričom žalobca vykonal jej rozšírenie nadstavbou servisnej stavby ako správca vleku, stavbu od roku 1991 užíval s rodinou a ďalšie rozšírenie pre zabezpečenie stability stavby vykonal v roku 1994, a to bez stavebného povolenia, na cudzom pozemku.

4. K námietke žalobcov, že súd nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností odvolací súd poukázal na to, že súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi sporových strán a iba súd rozhoduje, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z odvolania žalobcov vyplývalo, že spochybnili hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie a z tohto plynúce skutkové zistenia, predkladajúc vlastné hodnotenie nimi predložených listinných dôkazov i ostatných vykonaných dôkazov na súde prvej inštancie. Ani v tomto smere súdu prvej inštancie nevytkol žiadne pochybenie. Na nič nezmenila ani námietka, že súd nevyhodnotil znalecký posudok Ing. B. O. č. 889-151/1999 z 05.11.1999, keď z obsahu súdneho spisu nemožno vyvodiť, žeby takýto dôkaz bol v spore označený alebo predložený alebo navrhnutý na vykonanie ako dôkazný prostriedok, čo plyní i z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 07.11.2019, na ktorom súd vykonal dôkazy prečítaním všetkých listín založených v spise, strany sporu náležite poučil a potom, ako strany sporu zhodne uviedli, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nepredkladajú, súd vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovali z § 420 písm. f) CSP.

6. Namietli konštatovanie odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie riadne vykonal dokazovanie ako aj

nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu. Ďalej namietli, že súd prvej inštancie si náležite nezrejmiť predmet konania, t.j. o ktorú chatu sa jedná. Chata, ktorá je predmetom konania bola postavená dovolateľmi od základov a nešlo o odvodzovanie vlastníckeho práva od predchádzajúceho vlastníka. Pokiaľ súd poukázal na Zápisnicu z výkonu štátneho stavebného dohľadu z 10.05.1993, tento zápis zrejme hovorí o tom, že v lyžiarskom stredisku bol stavebníkom chatky dovolateľ a rozšíril lyžiarske stredisko o drobnú stavbu, t.j. chatu. Z tohto zápisu nie je možné vyvodiť záver o tom, že nešlo o stavbu, ktorú by od základov nestavali dovolatelia. O tom, že predmetnú chatku postavili dovolatelia svedčí zápisnica z 10.06.1993 z výkonu štátneho stavebného dohľadu, z ktorej vyplýva, že dovolatelia v septembri 1991 začali s výstavbou chatky a od januára 1992 ju obývajú ako bytovú jednotku. Ďalej z Oznámenia o začatí konania o odstránení stavby z 11.11.1996 vyplýva, že starosta obce dal podnet na odstránenie predmetnej stavby kde uvádza, že stavbu postavili žalobcovia bez stavebného povolenia. Ďalej zo Zápisnice Okresného úradu Rožňava, odbor životného prostredia, z 28.11.1996, č. ÚPaSP-XX/XXXXX, z konania o odstránení stavby vyplýva, že účastníci konania zistili stav, že v roku 1991 dovolatelia ako stavebníci postavili stavbu bez stavebného povolenia. Ďalej z Rozhodnutia Okresného úradu Rožňava, odbor životného prostredia, č.W Za, z 27.06.1997 vyplýva, že stavebníkmi chaty boli dovolatelia. Z Listu Obecného úradu B. W., č.XXX/XX zo dňa 08.09.1997 vyplýva, že obecné zastupiteľstvo žiadalo dovolateľov o predloženie návrhu, resp. spôsobu vysporiadania vlastníctva chaty, ktoré má záujem nadobudnúť do vlastníctva obce.

7. Podľa dovolateľov vlastnícke právo k predmetnej chate nadobudli pôvodným originárnym spôsobom t.j. vytvorením veci. Neobstojí nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie, že dovolatelia odvodzujú svoje vlastnícke právo od vlastníckeho práva predchádzajúceho vlastníka. Dovolatelia navrhovali, aby im súd poskytol súčinnosť a vyžiadal od okresného úradu spisy týkajúce sa štátneho stavebného dohľadu č.L.-XX/XXXXX,SP-XX/XXXXXXXXXZa, z ktorého by bolo možné zistiť jednoznačne a nepochybne konštatovanie súdu prvej inštancie, z ktorého vyvodil nesprávne právne závery. Súd ich návrh zamietol a vyvodil nesprávne skutkové, ako aj právne závery, ktoré sú podstatné pre ustálenie zásadnej otázky. Súd mal zabezpečiť žalobcami navrhovaný dôkaz a odstrániť tak rozpornosť pri ustálení predmetu konania a najmä či išlo o nadstavbu t.j. stavbu od základov na pozemku alebo o prístavbu na drevenej pôvodnej stavbe. Z predložených fotografií a výpovede svedka p. K. vyplýva, že ide o stavbu postavenú od základov a nie o nadstavbu, tak ako to mylne ustálil súd. Svedok potvrdil tvrdenia dovolateľov, že pôvodne pri vleku stála buda, ktorá bola na drevených podvaloch, nemala pevné základy a túto tiež postavili dovolatelia, ktorí ju odstránili a postavili murovanú stavbu s pevnými základmi a nie nadstavbu drevenej stavby tak ako to, konštatuje súd prvej inštancie.

8. Dovolatelia nesúhlasili ani s vyhodnotením dôkazu súdom prvej inštancie, a to fotografií chaty. Do súdneho spisu zaslali farebné fotografie, ktoré predložili k nahliadnutiu na pojednávaní. To, že ide o spornú lokalitu a predmetnú nehnuteľnosť nespochybňoval ani žalovaný a dovolatelia predložili fotografie pôvodného ako aj súčasného stavu. Z fotografií je zrejmé, že nejde o nadstavbu na drevenej búde. Súd prvej inštancie nevyhodnotil ďalší dôkaz, a to znalecký posudok Ing. B. O. č. XXX-151/1999 z 05.11.1999, z ktorého je zrejmé, že znalec ohodnocoval aj chatu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že chata má základy s vodorovnou izoláciou a že sa jedná o nehnuteľnosť a nie drevenú budo a už vôbec nie o nadstavbu na pôvodnej drevenej bunke, ktorá bola postavená na podvaloch.

9. Dovolatelia navrhli, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalovaný navrhol dovolanie zamietnuť a žiadal priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania. K tvrdeniu, že súd prvej inštancie si náležite nezrejmiť predmet konania poukázal na rozhodnutie súdu prvej inštancie a na rozsudok odvolacieho súdu, ktorý výslovne konštatuje, že súd prvej inštancie správne stotožnil chatu a z rozhodnutia súdu prvej inštancie o tejto skutočnosti nevyplývajú pochybnosti. K tvrdeniam, že súd nezabezpečil nimi navrhované dôkazy žalovaný uviedol, že dovolatelia v konaní neuniesli dôkazné bremeno. Poukázal na to, že Obec B. W. chatu nadobudla titulom mimosúdnej dohody dovolateľov a obce, pričom uzavretím dohody dovolatelia vysporiadali dlh voči obci, ktorý si obec voči nim už následne neuplatňovala. Žalovaný zastával názor, že takéto konanie pre

rozpor s dobrými mravmi nemôže požívať právnu ochranu.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

12. Dovolatelia namietali nedostatok riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nesprávne právne posúdenie veci a nedostatky v dokazovaní.

13. Dovolací súd odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 01. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať za aktuálne a pre súdnu prax použiteľné. Obsah spisu nedáva podklad pre uplatnenie druhej vety tohto stanoviska, ktorá predstavuje výnimku z prvej vety a týka sa výlučne ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto prípad, ktorým by došlo k porušeniu práva dovolateľov na spravodlivý proces.

14. K námietkam dovolateľov vo vzťahu k odôvodneniu rozsudku dovolací súd poukazuje na to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich kompletizujúcu jednotu. Rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v odôvodnení riadne vysporiadal s odvolacími námietkami dovolateľov, keď mal za to, že súd si náležite ozrejmil predmet konania, t.j. o ktorú chatu sa jedná (odsek 17 odôvodnenia), vysporiadal sa s námietkami vo vzťahu k dokazovaniu (odseky 30 až 39 odôvodnenia) a zároveň dospel k záveru, že súd prvej inštancie adekvátne v okolnostiach súdnej veci uzavrel, že dovolatelia nepreukázali tvrdenie, že vlastníctvo k označenej chate nadobudli originárnym spôsobom (odsek 29 odôvodnenia), a keďže súdy dospeli k uvedenému záveru, tak sa ďalej nezaoberal tvrdeniami dovolateľov, že stavba nie je súčasťou pozemku. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, jeho postup vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za neodôvodnený, pričom odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutí oboch súdov je zrejmé, z akých právnych úvah vychádzali. Súdy nižších inštancií náležite rozhodnutie odôvodnili v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP. V preskúmvanej veci z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na § 387 ods. 2 CSP, ktorý umožňuje použiť tzv. skrátené odôvodnenie v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdí.

15. K námietke dovolateľov vo vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci dovolací súd poukazuje na to, že tvrdenia o nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu, v zásade nemožno právne kvalifikovať ako dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, pokiaľ nedosahujú intenzitu nepreskúmateľnosti, t.j. takú vadu, ktorá neumožňuje dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospel súd nižšieho stupňa k svojmu záveru. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Dovolatelia v danej súvislosti namietali, že súdy dospeli k nesprávnym právnym záverom o tom, že dovolatelia nenadobudli vlastnícke právo k chate originárnym spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že dovolatelia namietali, že súdy na základe vykonaného dokazovania dospeli k nesprávnym záverom. Podľa

názoru dovolacieho súdu predmet sporu, teda chata, ku ktorej malo byť určené vlastnícke právo dovolateľov, bol súdmi riadne ustálený a odvolací súd nenadobudnutie vlastníckeho práva dovolateľmi k tejto chate odôvodnil ústavne konformným spôsobom, t.j. dostatočne a relevantne, umožňujúc dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospel k svojmu záveru. Odvolací súd dostačujúco odôvodnil, prečo dospel k záveru, že dovolatelia neunesli dôkazné bremeno o tom, že predmetnú chatu vystavali od počiatku a nešlo o nadstavbu predošlej stavby.

16. Dovolací súd v súvislosti s prevažnou argumentáciou dovolateľov týkajúcou sa nedostatkov v procese zisťovania a hodnotenia skutkového stavu uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a dovolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, v posudzovanom spore však dovolací súd takúto vadu nezistil.

17. Dovolatelia sa domáhali, aby súd prvej inštancie vyžiadal od okresného úradu spis týkajúci sa štátneho stavebného dohľadu č.ÚPaSP-XX/XXXXX,SP-XX/XXXXXXXXXXZa, z ktorého by bolo možné vyvrátiť konštatovanie súdu prvej inštancie, že v prípade chaty išlo o nadstavbu a nie o výstavbu novej chaty. Dovolatelia zároveň namietali vyhodnotenie dôkazov súdmi, keď namietali, že zo Zápisnice z výkonu štátneho stavebného dohľadu z 10.06.1993 vyplýva, že v lyžiarskom stredisku bol stavebníkom chatky dovolateľ a rozšíril lyžiarske stredisko o drobnú stavbu, t.j. chatu a nevyplýva z nej, že nešlo o stavbu, ktorú by od základov nestavali dovolatelia na vlastné náklady, avšak z bodov 5 a 13 tejto zápisnice vyplýva, že dovolateľ v 1.) rade nad dreveným objektom pri lyžiarskom vleku v septembri 1991 začal od januára 1992 obývať nadstavbu bytovej jednotky. Rovnako tak z Oznámenia o začatí konania o odstránení stavby z 11.11.1996, na ktoré poukazovali dovolatelia vyplýva, že starosta obce dal podnet na odstránenie predmetnej stavby kde uvádza, že stavbu postavili dovolatelia bez stavebného povolenia, avšak zároveň z uvedeného oznámenia vyplýva, že dovolateľ v 1.) rade postavil chatu rozšírením drobnej stavby. Dovolatelia ďalej poukazovali na Zápisnicu Okresného úradu Rožňava, odbor životného prostredia, z 28.11.1996, č. ÚPaSP-XX/XXXXX, z konania o odstránení stavby z ktorej podľa dovolateľov vyplýva, že účastníci konania zistili stav, že v roku 1991 ako stavebníci postavili stavbu, ktorú od roku 1991 užívali na bývanie a túto postavili bez stavebného povolenia a je nimi užívaná aj v čase predmetného konania, teda v novembri 1996, avšak z obsahu Zápisnice vyplýva, že išlo o nadstavbu servisnej stavby v roku 1991. Aj z odôvodnenia Rozhodnutia Okresného úradu Rožňava, odbor životného prostredia, č.W003 Za, z 27.06.1997, na ktoré poukázali dovolatelia vyplýva, že dovolateľ stavbu chaty vykonal nadstavbou a dostavbou k pôvodnej doplnkovej stavbe ski-servisu. Zároveň dovolatelia namietali vyhodnotenie výsluchu svedka súdom prvej inštancie. Dovolací súd mal za to, že obsah jednotlivých listín v spise dostatočne presvedčivo odôvodňuje záver, ktorý si osvojili konajúce súdy nižších inštancií a ich skutkové závery i hodnotenie dôkazov možno považovať za dostatočné. Dovolací súd zároveň poukazuje na to, že výpoveď svedka p. K. nebola spôsobilá vyvrátiť závery súdov, keď tento nevedel s určitosťou uviesť či dovolateľ v 1.) rade odstránil pôvodnú stavbu alebo išlo o nadstavbu a závery súdov neboli spôsobilé vyvrátiť ani predložené fotografie, ako súdy správne uzavreli. K námietkam o nevyhodnotení znaleckého posudku Ing. B. O. dovolací súd poukazuje na to, že právny zástupca dovolateľov na pojednávaní dňa 16.05.2019 uviedol, že dovolatelia disponujú znaleckým posudkom, ktorý predložia do spisu, avšak z obsahu spisu vyplýva, že tento do konania nepredložili a na pojednávaní dňa 07.11.2019, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie, nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

18. Najvyšší súd v zmysle uvedeného odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.